

IN MEMORIAM FRANS STOKMAN

Op 30 juli jl. overleed Frans Stokman, 92 jaar oud. Jarenlang was hij lid van de Werkgroep Mycologisch Onderzoek IJsselmeerpolders en na het vertrek van Rien Swart lange tijd voorzitter. Samen met Ger van Zanen vormde hij de ruggengraat van de werkgroep.

Van beroep was Frans schilder in dienst van de gemeente Amsterdam. In zijn vrije tijd wandelde hij vaak in het Amsterdamse bos. Terwijl hij daar bezig was met het tekenen van een paddenstoel werd hij aangesproken door John Reijnders, die hem wees op het bestaan van de NMV. Hij werd spoedig lid en na zijn verhuizing naar Lelystad kwam hij in contact met Piet Jansen, die hem meenam naar de wekelijkse excursies van de WMOIJ. Piet was goed thuis in de Breeksteeltjes en Mosklokjes en al gauw raakte ook Frans bedreven in het determineren ervan. Frans tekende en aquarelleerde graag. Hij maakte van de door hem gedetermineerde paddenstoelen kleine aquarelletjes en noteerde daarbij de relevante gegevens.

Later heeft hij van die gegevens een boekwerkje gemaakt, dat hij zijn 'geheugen' noemde, dat altijd in zijn tas meeding en dat hij kon raadplegen. Wij maakten ook goed gebruik van dit 'geheugen'.

Binnen de NMV was Frans bekend om zijn kennis van de kleine schijfjes op takjes en kruidenstengels en om zijn aquarellen en schilderijen. Voor de opening van het Paddenstoelenreservaat op 30 oktober 2013 aan de Leemringweg in de Noordoostpolder maakte hij een schilderij met de afbeelding van hoe men dacht dat de boomweide eruit zou komen te zien (zie hieronder). De werkelijkheid bleek weerbarstiger.

Frans kon met mensen omgaan, was een gezellige prater en kon goed vertellen over wat hij tijdens de oorlogsjaren en daarna had meegemaakt.

In Lelystad en omgeving hield hij lezingen over paddenstoelen. Ook gaf hij daar jarenlang schilderlessen. Al deze activiteiten maakten dat hij in 2012 tijdens een feestelijke bijeenkomst benoemd werd tot lid van de orde van Oranje-Nassau.

De laatste jaren ging zijn gezondheid achteruit en kon hij de wekelijkse excursies niet meer meemaken. Ook kreeg hij steeds meer moeite met het onthouden van paddenstoelnamen en zelfs zijn papieren geheugen hielp hem niet meer.

We zijn een vriend kwijt, want Frans is niet meer bij ons, maar zijn 'geheugen' hebben we wel en daar profiteren we nog steeds van.

Atte van den Berg

Schilderij door Frans Stokman, bij gelegenheid van de opening van het Paddenstoelenreservaat in 2013.